СИСТЕМИ ЛІНІЙНИХ АЛГЕБРАЇЧНИХ РІВНЯНЬ

Пригадаємо, що *розв'язком рівняння* F(x) = 0 з *однією змінною* є таке число x, яке під час підстановки у це рівняння, перетворює його у правильну рівність.

Приклад. Рівняння $x^2-6x+5=0$ має два розв'язки $x_1=2, x_2=3$. Рівняння $x^2+5=0$ не має жодного дійсного розв'язку.

Розв'язком рівняння F(x,y) = 0 **з двома змінними** є впорядкований набір двох чисел (x_0, y_0) , який під час підстановки у це рівняння перетворює його у правильну рівність.

Приклад. Рівняння x-2y+4=0 має безліч розв'язків. Дійсно, будь-яка пара $(2\alpha-4,\alpha)$ буде розв'язком. Наприклад, при $\alpha=0$ пара (-4;0) є розв'язком тощо.

Аналогічно, **розв'язком рівняння з п невідомими** $F(x_1, x_2, ..., x_n) = 0$ є впорядкований набір n чисел $(x_1^{(0)}, x_2^{(0)}, ..., x_n^{(0)})$, який під час підстановки у це рівняння перетворює його у правильну рівність.

■ Розв'язком системи рівнянь з п невідомими

$$\begin{cases} F_1(x_1, x_2, ..., x_n) = 0 \\ F_2(x_1, x_2, ..., x_n) = 0 \\ ... & ... \\ F_m(x_1, x_2, ..., x_n) = 0 \end{cases}$$

називають впорядкований набір n чисел $(x_1^{(0)}, x_2^{(0)}, ..., x_n^{(0)})$, який під час підстановки у кожне з цих m рівнянь, перетворює його у правильну рівність.

Приклад. Легко переконатись, що система $\begin{cases} x+y=2\\ x-y=0 \end{cases}$ має розв'язок (1;1) .

- $\blacksquare$ Система називається **сумісною**, якщо у неї ϵ хоча б один розв'язок.
- Система називається визначеною, якщо вона має єдиний розв'язок, і невизначеною, якщо вона має більше ніж один розв'язок.

Приклад. $\begin{cases} x+y=2\\ x+y=2 \end{cases}$ — система сумісна, але невизначена. Дійсно, у неї ϵ , наприклад, розв'язки (-2,4), (4,-2), (1,1)...

■ Якщо система не має жодного розв'язку, то вона називається **несумісною**.

Приклад. Система
$$\begin{cases} x - y = 2 \\ x - y = 0 \end{cases}$$
 – несумісна.

■ Дві сумісні системи називаються рівносильними (еквівалентними), якщо кожний розв'язок однієї системи рівнянь є розв'язком другої системи рівнянь, і навпаки.

Приклад. Сумісна система $\begin{cases} x+2y=3 \\ x-y=0 \end{cases}$ еквівалентна системі $\begin{cases} 2x+y=3 \\ x-y=0 \end{cases}$. Кожна із систем має єдиний розв'язок (1;1).

СИСТЕМИ ЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ

$$a_1x_1 + a_2x_2 + \ldots + a_nx_n = b$$
,

де b і a_i — довільні дійсні числа, для яких $\sum_{k=1}^n a_i^2 \neq 0$ (тобто коефіцієнти при змінних $x_1, x_2, ..., x_n$ одночасно не дорівнюють нулеві).

Ліву частину лінійного рівняння, а саме вираз $a_1x_1 + ... + a_nx_n$, називають **лінійною комбінацією змінних** $x_1, x_2, ..., x_n$.

Система т лінійних рівнянь з п невідомими має вигляд:

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2 \\ \dots & \dots & \dots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m \end{cases}.$$

Числа a_{ij} називаються коефіцієнтами системи, а числа b_i — її вільними членами.

МАТРИЧНИЙ СПОСІБ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СИСТЕМ ЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ

Нехай кількість n лінійних рівнянь системи дорівнює кількості невідомих, тобто розглянемо систему

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2 \\ \dots \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nn}x_n = b_n \end{cases}$$

Якщо позначити через A квадратну матрицю n-го порядку, складену з коефіцієнтів при невідомих (її називають *головною*, або основною матрицею системи), а через X, B – матриці-стовпці невідомих і вільних членів відповідно:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}, \ X = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_n \end{pmatrix} B = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \dots \\ b_n \end{pmatrix},$$

тоді систему можна переписати у вигляді матричного рівняння:

$$\begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \dots \\ b_n \end{pmatrix}, \text{ afo } A \cdot X = B.$$

Якщо матриця A ϵ невиродженою, тоді у системи ϵ ϵ диний розв'язок, який одержуємо як розв'язок матричного рівняння $X = A^{-1} \cdot B$.

Приклад. Розв'язати систему
$$\begin{cases} x+2y+2z=15\\ 2x+y-2z=6 \\ 2x-2y+z=9 \end{cases}$$
 (1 2 2)

Формуємо спочатку основну матрицю системи: $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & -2 \\ 2 & -2 & 1 \end{pmatrix}$. Обчислюємо визначник матриці A: $\det A = -27 \neq 0$. Отже, цю систему можна розв'язати матричним

способом. Запишемо відповідне матричне рівняння: $\begin{pmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & -2 \\ 2 & -2 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 15 \\ 6 \\ 9 \end{pmatrix}.$ Стовпець

невідомих
$$X = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}$$
 дорівнює добутку матриці, оберненої до $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & -2 \\ 2 & -2 & 1 \end{pmatrix}$ на стовпець

стовпець вільних членів
$$X = A^{-1} \cdot B$$
. Оскільки $A^{-1} = \begin{pmatrix} \frac{1}{9} & \frac{2}{9} & \frac{2}{9} \\ \frac{2}{9} & \frac{1}{9} & -\frac{2}{9} \\ \frac{2}{9} & -\frac{2}{9} & \frac{1}{9} \end{pmatrix}$, то

$$X = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{1}{9} & \frac{2}{9} & \frac{2}{9} \\ \frac{2}{9} & \frac{1}{9} & -\frac{2}{9} \\ \frac{2}{9} & -\frac{2}{9} & \frac{1}{9} \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 15 \\ 6 \\ 9 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 5 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}, \text{ тобто } x = 5 \text{ ; } y = 2 \text{ ; } z = 3 \text{. Відповідь (5;2;3) .}$$

МЕТОД КРАМЕРА

Нехай потрібно знайти розв'язок системи, в якої, як і в попередньому випадку, кількість рівнянь n дорівнює кількості невідомих. І нехай головна матриця системи — невироджена, тобто $\Delta = \det A \neq 0$. Позначимо Δ_i — визначники, які отримують з визначника Δ заміною в ньому i-го стовпця стовпцем вільних членів системи.

 $\Box$ Єдиний розв'язок $(x_1; x_2; ...; x_n)$ системи лінійних алгебраїчних рівнянь можна знайти за формулами Крамера: $x_i = \frac{\Delta i}{\Delta}, \quad i = 1, 2, ..., n$

Приклад. Розв'язати систему з попереднього прикладу методом Крамера.

Основна матриця системи:
$$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & -2 \\ 2 & -2 & 1 \end{pmatrix}$$
. Її визначник: $\Delta = \det A = -27 \neq 0$. Це

означає, що система визначена і її розв'язок можна знайти методом Крамера. Обчислимо решта три визначники, одержані заміною у визначнику головної матриці першого, другого чи третього стовпців відповідно стовпцем вільних членів:

$$\Delta_{1} = \begin{vmatrix} 15 & 2 & 2 \\ 6 & 1 & -2 \\ 9 & -2 & 1 \end{vmatrix} = -135; \ \Delta_{2} = \begin{vmatrix} 1 & 15 & 2 \\ 2 & 6 & -2 \\ 2 & 9 & 1 \end{vmatrix} = -54; \ \Delta_{3} = \begin{vmatrix} 1 & 2 & 15 \\ 2 & 1 & 6 \\ 2 & -2 & 9 \end{vmatrix} = -81.$$

Тоді
$$x_i = \frac{\Delta i}{\Lambda}$$
, $i = 1, 2, 3$, тобто $x_1 = \frac{-135}{-27} = 5$; $x_2 = \frac{-54}{-27} = 2$; $x_3 = \frac{-81}{-27} = 3$.

Відповідь: (5;2;3). Одержані за формулами Крамера чи матричним способом розв'язки є однаковими.

ЗАГАЛЬНА ТЕОРІЯ СИСТЕМ ЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ

Розглянемо довільну лінійну систему m рівнянь з n невідомими:

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2 \\ \dots & \dots & \dots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m \end{cases}$$

Відповідна їй головна матриця матиме m рядків і n стовпців:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix}.$$

Розширеною матрицею системи називається матриця

$$\widetilde{A} = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} & b_2 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} & b_m \end{pmatrix},$$

яка відрізняється від основної матриці A додатковим стовпцем вільних членів.

Матричний метод та метод Крамера дав змогу нам відшукати єдиний розв'язок системи, в якої основна матриця квадратна і невироджена (такі системи ще називають крамеровими). Якщо хоча б одна з цих умов не виконується, то згадані методи незастосовні. Часто їх застосування теж є недоцільним і у випадку квадратної основної матриці. Це зумовлено необхідністю обчислення визначників. За великого порядку n- це дуже громіздка робота.

Природним ε запитання: В яких випадках система з довільною кількістю рівнянь та невідомих ε сумісною, в яких визначеною, а в яких несумісною? Чи можливо одержати відповідь, уникаючи обчислень визначників?

Відповідь на ці запитання дає теорема Кронекера-Капеллі:

Теорема. Необхідною і достатньою умовою сумісності системи лінійних рівнянь є рівність рангів її основної та розширеної матриць:

$$rangA = rang\widetilde{A}$$
.

Зокрема, якщо $rangA = rang\widetilde{A} = n$ (кількість невідомих), то система визначена. Якщо ж $rangA = rang\widetilde{A} < n$, то система невизначена (тобто має безліч розв'язків).

Для студента буде цікаво довідатись, що перше опубліковане доведення цієї теореми належить Ч.Л. Доджсону (1832–1898, псевдонім Люіс Керрол), автору відомих повістей "Аліса в країні чудес" та "Аліса в задзеркаллі".

3ауваження. Ранг r довільної матриці $A_{m \times n}$ менший або рівний $\min\{m,n\}$ (меншому з розмірів). Оскільки розширена матриця $\widetilde{A}$ є розмірності $m \times (n+1)$, то $rangA \le rang\widetilde{A}$.

Система є несумісна, якщо $rang\widetilde{A} > rangA$. Якщо для обчислення рангу основної і розширеної матриць системи застосувати метод зведення до східчастої форми, то система буде несумісною лише у випадку, коли у східчастій матриці буде наявний рядок $(00...0b_s)$, $b_s \neq 0$. У цьому випадку

$$rangA = s - 1$$
, a $rang\tilde{A} = s$.

Приклад. Дослідити на сумісність систему рівнянь $\begin{cases} x + 2y = 1 \\ 3x + 6y = 5 \end{cases}$

Визначимо ранги основної та розширеної матриць системи. Для цього зводимо їх спочатку до східчастого вигляду і фіксуємо кількість ненульових рядків:

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 6 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \Rightarrow rangA = 1. \quad \widetilde{A} = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 3 & 6 & 5 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} \Rightarrow rang\widetilde{A} = 2.$$

Оскільки ранги основної та розширеної матриць не збігаються, то досліджувана система несумісна.

МЕТОД ГАУССА (Karel-Fridrich Gauß, 1777–1855)

Цей метод ϵ універсальним. Його можна застосовувати для одночасного дослідження системи на сумісність, а також у випадку сумісності для відшукання ϵ диного чи безлічі розв'яків. Перш ніж описати сам метод сформулю ϵ мо твердження.

Твердження. Нехай матриця $\widetilde{A}$ — розширена матриця системи лінійних алгебраїчних рівнянь, а матриця $\widetilde{C}$ — східчаста матриця, одержана з матриці $\widetilde{A}$ скінченною кількістю елементарних перетворень рядків. Тоді відповідні цим матрицям системи лінійних алгебраїчних рівнянь ϵ рівносильними.

Справді, еквівалентні перетворення матриці відображають такі дії над рівняннями у відповідній системі лінійних рівнянь, як додавання до одного рівняння будь-якого іншого, помноженого на деяке число, множення обох частин рівняння на довільне, відмінне від нуля число, відкидання рівняння, в якому усі коефіцієнти і вільний член дорівнюють нулеві (всякий набір n чисел є розв'язком такого рівняння, тому таке рівняння в жоден спосіб не пов'язує невідомі). Усі ці перетворення не змінюють множини розв'язків. Це означає, що множина розв'язків вихідної системи і системи, яка відповідає матриці $\tilde{C}$, є однією і тією самою.

Прямий хід методу Гаусса

Записують розширену матрицю $\widetilde{A}$ системи. Її розмірність $m \times (n+1)$, де m- кількість рівнянь, n- кількість невідомих $x_1,x_2,...,x_n$:

За допомогою елементарних перетворень зводять матрицю $\widetilde{A}$ до східчастого вигляду $\widetilde{C}$. Обчислюють ранги матриці $\widetilde{C}$ і матриці C, одержаної з $\widetilde{C}$ відкиданням останнього стовпця.

Приклад. Нехай вихідна і перетворена розширені матриці системи з трьома невідо-

мими є такими:
$$\tilde{A} = \begin{pmatrix} -2 & 1 & 3 & 4 \\ 1 & 3 & 5 & 2 \\ 2 & 2 & 1 & 1 \\ -1 & 4 & 0 & 0 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & 3 & 5 & 2 \\ 0 & \frac{1}{2} & -3 & -8 \\ 0 & 0 & \frac{11}{2} & 20 \\ 0 & 0 & 0 & \frac{59}{2} \end{pmatrix} = \tilde{C}$$
. Тобто
$$\tilde{C} = \begin{pmatrix} 1 & 3 & 5 & 2 \\ 0 & 1 & -3 & -8 \\ 0 & 0 & 11 & 20 \\ 0 & 0 & 0 & 59 \end{pmatrix}; \quad C = \begin{pmatrix} 1 & 3 & 5 \\ 0 & 1 & -3 \\ 0 & 0 & 11 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \quad \begin{array}{c} rangA = rangC = 3, \\ rang\tilde{A} = rang\tilde{C} = 4. \end{array}$$

Згідно з теоремою Кронекера—Капеллі відповідна система несумісна. Після зведення розширеної матриці до східчастого вигляду такий висновок можна зробити і без обчислення рангів. Достатньо записати рівняння, яке відповідає останньому рядку матриці $\tilde{C}: 0 \cdot x_1 + 0 \cdot x_2 + 0 \cdot x_3 = 59$. Його не задовольняє жоден впорядкований набір трьох чисел, тобто таке рівняння не має розв'язків. Оскільки розв'язок системи рівнянь — це спільний розв'язок усіх рівнянь, то з того, що не має розв'язку хоча б одне з рівнянь, випливає несумісність усієї системи.

Приклад. Для розширеної матриці деякої іншої системи з трьома невідомими після зведення до східчастого вигляду одержимо

$$\widetilde{A} = \begin{pmatrix} 2 & 3 & 4 & 6 \\ 3 & 1 & 2 & 3 \\ -3 & 2 & 3 & -1 \\ 8 & 2 & 3 & 10 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -2 & -2 & -3 \\ 0 & 1 & -2 & 8 \\ 0 & 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & -2 & -2 & -3 \\ 0 & \frac{1}{2} & -2 & 8 \\ 0 & 0 & \frac{1}{2} & -2 \end{pmatrix} = \widetilde{C}.$$

Звідси $rang\widetilde{C}=3$. Оскільки $C=\begin{pmatrix} 1 & -2 & -2 \\ 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$, то rangC=3. Кількість невідомих

n=3, тому система сумісна і має єдиний розв'язок.

Зауваження. Одиниця у першому рядку на першому місці одержана відніманням від другого рядка першого і перестановкою цих рядків місцями. Якщо перший ненульовий елемент в рядку дорівнює одиниці, то нулі під цим елементом одержувати значно простіше.

Зворотний хід методу Гаусса

У випадку сумісної системи для відшукання розв'язків застосовують зворотний хід методу Гаусса. Розглянемо можливі випадки:

1. Якщо $rangA = rang\widetilde{A} = n$, то система, яка відповідає східчастій матриці $\widetilde{C}$, матиме вигляд:

$$\begin{cases} \widetilde{a}_{11}x_1 + \widetilde{a}_{12}x_2 + ... + \widetilde{a}_{1n}x_n = \widetilde{b}_1 \\ \widetilde{a}_{22}x_2 + ... + \widetilde{a}_{2n}x_n = \widetilde{b}_2 \\ ... \\ \widetilde{a}_{nn}x_n = \widetilde{b}_n \end{cases}, \text{ де } \widetilde{a}_{ij}, \ \widetilde{b}_i \ - \text{ елементи матриці } \widetilde{C}, \text{ причому} \end{cases}$$

 $\tilde{a}_{nn} \neq 0$.

3 останнього рівняння обчислюють $x_n = \frac{\widetilde{b}_n}{\widetilde{a}_{nn}}$. Невідому x_{n-1} обчислюють з передостаннього рівняння, замінивши у ньому x_n на знайдене значення $\frac{\widetilde{b}_n}{\widetilde{a}_{nn}}$. І так далі до невідомої x_1 . Набір $(x_1,...,x_n)$ — шуканий єдиний розв'язок системи.

Приклад. Дослідити систему на сумісність та у випадку сумісності знайти її $(3x_1 - x_2 + 2x_3 = -3)$

розв'язок
$$\begin{cases} 3x_1 - x_2 + 2x_3 = -3 \\ -2x_1 + 3x_2 - x_3 = 7 \\ x_1 - 3x_2 + 4x_3 = -3 \\ 5x_1 - 2x_2 + 7x_3 = -2 \end{cases}$$

Зведемо розширену матрицю системи до східчастого виду

$$\bar{A} = \begin{pmatrix} 3 & -1 & 2 & -3 \\ -2 & 3 & -1 & 7 \\ 1 & -3 & 4 & -3 \\ 5 & -2 & 7 & -2 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -3 & 4 & -3 \\ 0 & 8 & -10 & 6 \\ 0 & -3 & 7 & 1 \\ 0 & 13 & -13 & 13 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -3 & 4 & -3 \\ 0 & -1 & 11 & 9 \\ 0 & -3 & 7 & 1 \\ 0 & 1 & -1 & 1 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -3 & 4 & -3 \\ 0 & 1 & -11 & -9 \\ 0 & 0 & -26 & -26 \\ 0 & 0 & 10 & 10 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -3 & 4 & -3 \\ 0 & 1 & -11 & -9 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}.$$

 $rang\ A = rang\ \tilde{A} = 3 = n$ — система визначена. Застосуємо зворотній хід методу Гаусса.

$$\begin{cases} x_1 - 3x_2 + 4x_3 = -3 \\ x_2 - 11x_3 = -9 \\ x_3 = 1 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x_1 = -1 \\ x_2 = 2 \\ x_3 = 1 \end{cases}$$

2. Якщо $rangA = rang\widetilde{A} = r < n$, то перетворена система матиме такий вигляд:

$$\begin{cases} \widetilde{a}_{11}x_1 + \widetilde{a}_{12}x_2 + \dots + \widetilde{a}_{1r}x_r + \dots + \widetilde{a}_{1n}x_n = \widetilde{b}_1 \\ \widetilde{a}_{22}x_2 + \dots + \widetilde{a}_{2r}x_r + \dots + \widetilde{a}_{2n}x_n = \widetilde{b}_2 \\ \vdots \\ \widetilde{a}_{rr}x_r + \dots + \widetilde{a}_{rn}x_n = \widetilde{b}_r \end{cases}.$$

Вибираємо в матриці C будь-який ненульовий мінор r-го порядку. Його називають базовим, а відповідні змінні x_i цього мінору – базовими змінними. Решта n-r змінних — вільні змінні, тобто вони можуть набувати довільних дійсних значень. Базові змінні виражають із перетвореної системи через вільні (можна, наприклад, застосувати формули Крамера).

Приклад. Дослідити на сумісність і, у випадку сумісності, знайти всі розв'язки системи

$$\begin{cases}
2x - 3y + z = 1 \\
6x - 10y - 6z = -8 \\
-x + 2y + 4z = 5
\end{cases}$$

Запишемо розширену матрицю цієї системи і перетворимо її до східчастого вигляду:

$$\tilde{A} = \begin{pmatrix} 2 & -3 & 1 & 1 \\ 6 & -10 & -6 & -8 \\ -1 & 2 & 4 & 5 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -2 & -4 & -5 \\ 0 & 1 & 9 & 11 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} = \tilde{C}$$
, тоді $C = \begin{pmatrix} 1 & -2 & -4 \\ 0 & 1 & 9 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$.

За кількістю ненульових рядків встановлюємо ранги основної і розширеної матриць: rangC = rangA = 2, $rang\tilde{C} = rang\tilde{A} = 2$, n = 3. Система сумісна і невизначена, тобто має безліч розв'язків. Застосуємо зворотний хід методу Гаусса. Нехай як базовий мінор виберемо $\begin{vmatrix} -2 \\ 1 \end{vmatrix} \neq 0$. Тоді базові змінні x_1, x_2 , а вільна — x_3 . Перетворена система матиме вигляд $\begin{cases} x_1 - 2x_2 = 4x_3 - 5 & \begin{cases} x_1 = -14x_3 + 17 \\ x_2 = -9x_3 + 11 \end{cases} \quad \begin{cases} x_2 = 11 - 9x_3 \end{cases}$

$$\begin{cases} x_1 - 2x_2 = 4x_3 - 5 & x_1 = -14x_3 + 17 \\ x_2 = -9x_3 + 11 & x_2 = 11 - 9x_3 \end{cases}$$

або, якщо позначити вільну змінну $x_3 = \alpha \in R$, тоді усі розв'язки системи можна записати $(-14\alpha+17; 9\alpha+11; \alpha), \alpha \in \mathbb{R}.$

Кожен розв'язок системи можна одержати, підставивши замість α довільне число. Переконайтесь у цьому самостійно.

СИСТЕМИ ЛІНІЙНИХ ОДНОРІДНИХ РІВНЯНЬ

Якщо вільні члени в усіх рівняннях системи лінійних алгебраїчних рівнянь дорівнюють нулю, то система називається однорідною:

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = 0 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = 0 \\ \dots & \dots & \dots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = 0 \end{cases}$$

Однорідна система характерна тим, що вона *завжди сумісна*. Дійсно, вона завжди має хоча б один, а саме *нульовий* (*тривіальний*) розв'язок (0;0;...0). У цьому легко переконатись простою підстановкою у будь-яке рівняння однорідної системи. Цей факт також можна легко довести, застосувавши теорему Кронекера—Капеллі: ранги основної та розширеної матриць завжди збігаються. У якому випадку система має, крім тривіального, ще й інші розв'язки? Відповідь одержуємо на основі тієї самої теореми. Її сформулюємо у вигляді твердження:

□ Для того, щоб існував нетривіальний розв'язок системи лінійних однорідних рівнянь, необхідно і достатньо, щоб ранг основної матриці був менший за кількість невідомих системи. ■

Якщо сформульована умова виконується, тоді, крім нульового розв'язку, система має безліч ненульових розв'язків.

Приклад. Розв'язати однорідну систему

a)
$$\begin{cases} -3y+z=0\\ 2x-y+6z=0\\ 4x+2y-z=0 \end{cases}$$
 6)
$$\begin{cases} 2x-3y+z=0\\ x-y+5z=0\\ -x+2y+4z=0\\ -3x+5y+3z=0 \end{cases}$$

Розв'язання:

а) Оскільки головна матриця системи ϵ квадратною, то обчислимо її визначник

$$\det A = \begin{vmatrix} 0 & -3 & 1 \\ 2 & -1 & 6 \\ 4 & 2 & -1 \end{vmatrix} = 4 - 72 + 4 - 6 = -70 \neq 0.$$

Тому rangA = 3 і дорівнює кількості невідомих. Отже, система має лише тривіальний розв'язок (0,0,0).

б) Кількість рівнянь у цій системі не дорівнює кількості невідомих, тому для обчислення рангу зведемо головну матрицю системи до східчастого вигляду (зауважимо, що розширену матрицю записувати недоцільно, оскільки останній стовпець завжди залишатиметься нульовим, а ранг розширеної матриці однорідної системи, як нам вже

відомо, дорівнює рангу основної)
$$A = \begin{pmatrix} 2 & -3 & 1 \\ 1 & -1 & 5 \\ -1 & 2 & 4 \\ -3 & 5 & 3 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 1 & -1 & 5 \\ 0 & 1 & 9 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} = \tilde{A}$$
.

Тому rangA = 2 < 3 — кількість невідомих, що означає: система має безліч розв'язків. Застосуємо зворотний хід методу Гаусса. Система рівнянь, яка відповідає перетвореній матриці має вигляд:

$$\begin{cases} x - y + 5z = 0 \\ y + 9z = 0 \end{cases}.$$

Нехай як вільну невідому виберемо $z=\alpha\in R$, тоді $y=-9\alpha$, а $x=-14\alpha$. Отже, впорядкована трійка $(-14\alpha,\ -9\alpha,\ \alpha)$ для довільного дійсного $\alpha\in$ розв'язком системи. Очевидно, що тривіальний розв'язок одержують за $\alpha=0$.